509.

Foll. 202–211. Linn. 15. *Vágbhaṭálankáras*, libellus rhetoricus a *Vágbhaṭa* compositus. Incipit: श्रियं दिशतु वो देवः । *śrí-Nábheyajinaḥ* सदा । मोक्षमार्गं सदा ब्रूते । यदागमपदावली ॥१॥ साधुशब्दार्थसंदर्भं । गुणालंकारभूषितं । स्फुटरीतिरसोपेतं । काव्यं कुर्वीत कीर्त्तये ॥२॥ प्रतिभा कारणं तस्य व्युत्पत्तिश्च विभूषणं । भृशोत्पत्तिकृदभ्यास । इत्याद्यकविसंकथा ॥३॥ प्रसन्नपदव्यार्थं । युक्त्युद्बोधविधायिनी(:) । स्फुरंती सत्कवेर्बुद्धि[:] । प्रतिभा सर्वतोमुखी ॥४॥ शब्दधर्मार्थकामादिशास्त्रेभ्यास्नायपूर्विका । प्रतिपत्तिरसामान्या । व्युत्पत्तिरभिधीयते ॥५॥ अनारतं गुरूपांते । यः काव्ये रचनादरः । तमभ्यासं विदुस्तस्य । क्रमः को प्युपदिश्यते ॥६॥

Paricheda I. distt. 25. Caput hodegeticum. II. Incipit: संस्कृतं प्राकृतं तस्यापभ्रंशो भूतभाषितं । इति भाषाश्चतस्रो पि । यांति काव्यस्य कायतां ॥१॥ Distt. 29. De vitiis poeticis. III. Incipit: अदोषावपि शब्दार्थौ । प्रशस्येते न यैर्विना । तानिदानीं यथायुक्ति । ब्रूमोऽभिव्यक्तये गुणान् ॥१॥ औदार्यं समता कांति । रर्थव्यक्तिः प्रसन्नता । समाधि[:] श्चेप ओजो य माधुर्यं सुकुमारता ॥२॥ Distt. 17. De dicendi stylis. IV. Incipit: दोषैर्मुक्तं गुणैर्युक्तमपि येनोक्तितं वचः । स्त्रीरूपमिव नो भाति तं ब्रुवे लंक्रियोक्तयं ॥१॥ Distt. 153. De sermonis poetici ornamentis. V. Incipit: साधुपाके प्यनास्वाद्यं भोज्यं निर्लवणं यथा । तथैव नीरसं काव्यमिति ब्रूमो रसान्विह ॥१॥ Distt. 32. De novem animi affectibus, sive πάθεσι, quibus poemata *sapore* quodam peculiari imbuuntur.

Quibus distichis auctor ad praecepta illustranda utitur, eorum magno numero numina Jainica celebrantur. Sub rege *Jayasinha* quodam eum vixisse, his versibus apparet.

IV, 45. जगदात्मकीर्तिशुभ्रं जनयत्युद्दामधामदोःपरिघः ।
जयति प्रतापपूषा जयसिंहः क्ष्माभृदधिनाथः ॥

IV, 85. अस्त्वस्तु पौरुषगुणाज्जयसिंहदेव-
पृथ्वीपतेर्मृगपतेश्च समानभावः ।
किंत्वेकतः प्रतिभटाः समरं विहाय
सद्यो विशंति वनमन्यमशंकमानाः ॥

Etiam hoc distichon subjungendum putavi, IV, 81:

इंद्रः स एव यदि किं न सहस्रमक्ष्णां
लक्ष्मीपतिर्यदि कथं न चतुर्भुजोऽसौ ।
आस्यंदनध्वजधृतोद्धुरताम्रचूडः
*śrí-Karṇadeva*nṛipasúnur ayaṁ raṇágre ॥

Haec folia seculo septimo decimo medio exarata sunt. (Walker 205[h].)

510.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 97. Long. 16. Lat. $5\frac{1}{2}$. Linn. 10.

Continetur hoc codice *Sáhityadarpaṇam*, a *Viṣvanátha-kavirája* scriptum. Auctoris pater *Chandraṣekhara* fuit, qui, Náráyaṇae pronepos, Bhánudevae regis a consiliis videtur fuisse. Libri ejus *Pushpamálá* et *Bháshárṇava* (भाषालक्षणानि मम तातपादानां भाषार्णवे) laudantur. Opera a se composita Viṣvanátha haec citat: Kuvalayáṣvacharita (cf. p. 208. ed. Roer) Rághavavilása, Praṣastiratnávalí (shoḍaṣabháshámayí) carmina, comoedias vero: Chandrakalá et Prabhávatípariṇaya. Chaṇḍídása, cognatus et aequalis ejus, commentarium ad Kávyaprakáṣam scripsit.

Editiones exstant princeps Calcuttae anno 1828, et altera ibidem a Roer anno 1856 edita. Versionis Anglicae praestantissimae partem Jacobo Ballantyne debemus.

Codex hoc seculo ineunte nitide exaratus est. (Wilson 6.)

511.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 212. Long. $16\frac{1}{2}$. Lat. $3\frac{1}{2}$. Linn. foll. 1–62. 7. reliquorum 6.

Rámacharaṇae (Rámacharaṇatarkavágíṣabhaṭṭáchárya) ad Sáhityadarpaṇam commentarius. Incipit: वागीश्वरीसरसगीतगुणप्रवाहं etc. ॥ श्रीविश्वनाथकविराजकति(कृति)प्रणीतं साहित्यदर्पणमतिस्वगितप्रमेयं । श्रीमद्विधाय चरणं शरणं गुरूणां यत्नेन रामचरणो विवृणोति विप्रः ॥

Lib. I. fol. 11[b]; II. fol. 27[b]; III. fol. 58[a]; IV. fol. 78[a]; V. fol. 87[b]; VI. fol. 110[a]; VII. fol. 141[b]; VIII. fol. 148[b]; IX. fol. 150[b].

Exempla ad praecepta demonstranda scholiasta passim affert, nonnulla e *Rámavilása* carmine suo hausta esse professus.

Codex post annum 1810 exaratus est. Folia tria quatuorve ultima desiderantur. Procedit textus usque ad kárikám 750. (Wilson 5.)

512.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 41. Long. 19. Lat. $3\frac{1}{2}$. Linn. 8.

Insunt ejusdem commentarii libri I–III.

Lib. I. fol. 7[a]; II. fol. 18[b]; III. fol. 41[b].

Codex hoc seculo ineunte exaratus est. (Wilson 48.)

513.

Foll. 55–69. Lit. Bengal. Linn. 8.

Rámacharaṇae commentarius ad Sáhityadarpaṇae librum sextum, quo artis dramaticae praecepta traduntur.

Haec folia post annum 1810 exarata sunt. (Wilson 173[b].)